

Księga Psalmów

Psalm 39

1. Kierownikowi chóru, Jedutunowi. Psalm. Dawidowy. **2.** Rzekłem: Będę pilnował dróg moich, abym nie zgrzeszył językiem; nałożę na usta wędzidło, dopóki naprzeciw mnie jest występny. **3.** Oniemiałem, zamilkłem pozbawiony szczęścia, lecz moja boleść wzmogła się na nowo. **4.** Serce w mym wnętrzu rozgorzało; gdy rozważałem, zapłonął w nim ogień; język mój przemówił. **5.** O Panie, mój kres pozwól mi poznać i jaka jest miara dni moich, bym wiedział, jak jestem znikomy. **6.** Oto wymierzyłeś moje dni tylko na kilka piędzi, i życie moje jak nicość przed Tobą. Doprawdy, życie wszystkich ludzi jest marnością. Sela. **7.** Człowiek jak cień przemija, na próżno tyle się niepokoi, gromadzi, lecz nie wie, kto to zabierze. **8.** A teraz, czego mam oczekiwać, o Panie? W Tobie jest moja nadzieja. **9.** Wybaw mnie od wszelkich moich nieprawości, nie wystawiaj mnie na pośmiewisko głupca! **10.** Zamilkłem, ust mych nie otwieram, Ty bowiem działasz. **11.** Odwróć ode mnie Twe ciosy; ginę pod ciosami Twej ręki. **12.** Za winę chłosisz człowieka karaniem, jak mól obracasz wniwecz to, czego pożąda. Doprawdy, każdy człowiek jest marnością. Sela. **13.** Usłysz, o Panie, moją modlitwę i wysłuchaj mego wołania; na moje łzy nie bądź nieczuły, bo przybyszem jestem u Ciebie, przechodniem - jak wszyscy moi przodkowie. **14.** Odwróć swój wzrok ode mnie, niech doznam ulgi, zanim odejdę i mnie nie będzie.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.

Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.